

[Hastrup.]

at boligsikringsydelsen reduceres, og at dermed boligudgiften forøges. Det er uundgåeligt, det ligger i hele systemet. Men spørgsmålet er, hvor stærk denne aftrapning bør være, hvis man skal tage hensyn til, hvad der kan skønnes at være forsvarligt. Øges indkomsten fra 26.000 til 28.000 kr., altså med 2.000 kr., vil boligsikringen i en typisk nyere lejlighed blive reduceret med 600 kr., hvilket svarer til 30 pct. af indkomststigningen. Øges indkomsten fra 28.000 kr. til 30.000 kr., svarer reduktionen af boligsikringen til 40 pct. af indkomststigningen. Når man tager i betragtning, at en indkomststigning på de samme indkomstrin er beskattet med 70-80 pct., hvorfra dog går skattefradragetsreglens virkninger, så når man stærkt op imod, at der for de pågældende indkomstgrupper ikke er nogen fordel forbundet med at øge indkomsten.

I visse tilfælde kan for disse forholdsvis almindelige indkomster en indkomststigning som følge af en øget arbejdsindsats endog ende med en nedsættelse af det beløb, der er til disposition for familien. Tænker man sig en situation, hvor der på én gang er tale om indkomststigning og om, at et barn flytter hjemmefra, hvorved der både sker en reduktion i boligsikring og i børnefradrag plus altså en væsentlig forøgelse af skatten, kan man nå til ret provokerende resultater.

Det har ikke været muligt at vinde forståelse for disse synspunkter under forhandlingerne, og jeg vil i og for sig også gerne sige, at det ikke så meget er, fordi jeg mener, boligsikringsordningen i sig selv er forkert på dette punkt, at jeg nævner dette, men på grund af kombinationen med den stærke progression i skatteskalaen netop på disse indkomstrin. Det er derfor, jeg på ny rejser dette spørgsmål, for jeg mener, at der her med boligsikringsordningen er skabt forhold, som bør tages i betragtning ved udformningen af skatteskalaerne under de igangværende skattelovforhandlinger. Boligsikringsordningen må, forekommer det mig, være en ekstra tilskyndelse til at tilrettelægge skatteprogressionen for mellemindkomsterne så mildt, som det lader sig gøre; og bedst ville det naturligvis være, om progressionen først

indtraf fra et indkomstrin, der ligger over den grænse, hvortil der kan ydes boligsikring — så undgår man denne dobbeltprogression.

Så er der det stærkt drøftede spørgsmål om selve indkomstgrundlaget for boligsikringsordningens beregning. Da det konservative folkeparti for nu mere end to år siden som det første af de politiske partier indleverede et mere konkret forslag om udformningen af boligsikringsordningen til lejeudvalget, byggede dette forslag på, hvad man kan karakterisere som bruttoindkomsten. Det var vort udgangspunkt, og dette udgangspunkt havde vi taget, fordi man i tiden før krigen talte om, at en rimelig boligudgift dengang — det vil måske nok ligge lidt højt i forhold til de nuværende forhold — svarede til en arbejders ugeløn, altså ca. 20 pct. af en måneds indkomst; det var altså den absolutte indkomst, der her var tale om.

De beregninger, vi senere fik fra boligministeriet, gik imidlertid ud fra den skattepligtige indkomst, og jeg må sige, at jeg har ladet mig overbevise om, at sådan som forholdene ligger, er dette det eneste mulige. Vi ser jo, som det også er påpeget både af hr. Axel Ivan Pedersen og hr. Guldberg, alle svaghederne ved, at det er den skattepligtige indkomst, som må anvendes, navnlig fordi den refererer sig til, hvad der er tjent ét eller op til halvandet år tilbage i tiden; det er ikke den aktuelle indkomst.

Der er naturligvis ingen, som bestrider, at det ideelle ville være, at boligsikringsordningen blev baseret på samtidighed mellem indkomst og boligudgift: samme måneds indkomst, samme måneds husleje.

Når vi imidlertid ikke kan stemme for mindretallets ændringsforslag, er det, fordi vi må bestride, at denne samtidighed kan tilvejebringes under de nuværende forhold, såfremt der skal være blot en rimelig mulighed for at kontrollere beløbenes rigtighed. Ændringsforslaget går ud på, at lejerne skal opgave deres forventede årlige indkomst samt give tilsvarende oplysninger for husstandens øvrige medlemmer. Jeg tror, at det for de allerfleste mennesker vil være meget svært med blot nogenlunde nøjagtighed at gætte sig til, hvad der for deres eget vedkommende, endsige for deres husstands vedkommende, vil blive indkomsten måneder